

הקיבוץ

29.3.2007

מדור עיתונות < hakibutz@yedlik.co.il

אינ

ייתכן שאין לך

אם אתה סב
לפנות אל א
המופיעים ב

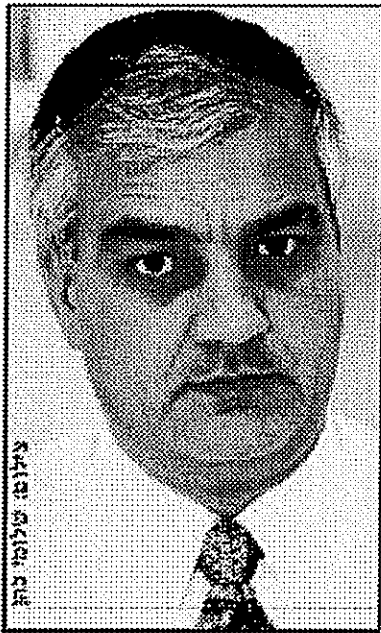
תוכל ללחוץ

שגיאת HTTP
1et Explorer

דין אחריות

כשלושה מיליון ש"ח (!) תקבל חברת רעים מהמפעל
המקומי (בבעלות הקיבוץ) • בעקבות פסיקה כי המפעל
אחראי למות בעלה בתאונת התחשמלות

אריק בשן

עילוי: טלמוני בת

ע"י גלברט. "החפצה סמביתית ומצוק"

משפחת בן ישי נקלטה ברעים, אליו הגיעו מקיבוץ סופה בשנת 1991, מתוך רצונם להיות חברים בקיבוץ שיתופי ולחיות לצד בני משפחתם. היה ברור שציון, הבעל, עם ניסיון עבודה כאיש אחזקה וכחשמלאי תעשייה, ימצא את מקומו בתעשיית הקיבוץ, וכך היה. הוא עבד כאיש אחזקה ב"ישראליזר" - מפעל מקומי המעבד חומרים קשים באמצעות קרני לייזר. גם לאחר שיצא ללימודי הנדסאות מטעם המפעל, המשיך לעבוד שם בחופשותיו ובסופי שבוע. שש שנים לאחר קליטתו, לפני כעשר שנים, בהיותו בן 33, התרחש אסון נורא: ציון התחשמל למותו.

זה קרה ביום שישי, 12.9.1997. לציון, במשמרתו, דווח על תקלה באחת ממכונות המפעל הישנות, והוא מיהר לשם. בעת התיקון, בשל אי-הבנה מצערת, הופעל מתג המתח הגבוה בטרם תוקנה התקלה. המוות היה מיידי. הבדיקות שלאחר האסון העלו תקלות רבות באירוע עצמו ובשגרת הבטיחות בעבודת המפעל כולו. התברר כי התקלות, שנחשפו במשפט הנדיקון, בבית המשפט המחוזי בירושלים, תרמו לאסון הכבד. את התביעה, שהתבררה בפני השופט אורית אפעל-גבאי, הגישו אלמנתו של ציון בן ישי וילדיו הקטינים, באמצעות עו"ד אורי גלבע ועמית אוריה ("אורי גלבע ושות'"). על מפעל ישראליזר (שבבעלות הקיבוץ) ועל חברת הביטוח "ביטוח חקלאי" הגן עורך הדין נחום פלדמן. בכתב התביעה נטען כי המוות נגרם בשל רשלנות המפעל, ואילו ההגנה טענה כי המנוח עצמו התרשל בפעולות הנדרשות למניעת התאונה ותרם למותו.

מהראיות והעדויות שהתבררו בהליך המשפטי עלה כי ישראליזר לא היה ערוך מבחינה בטיחותית. לציון, שהוצג על ידי אחד העדים כ"כתובת המרכזית במפעל לענייני חשמל", היה אולי ניסיון אבל לא רישוי של "חשמלאי מוסמך", הרשאי לעסוק בתיקוני מתח גבוה, אלא של "חשמלאי עוזר" בלבד. אכן - התאונה נגרמה ברשלנותו של המפעל... החורגת מגבולות יום התאונה, קובע נחרצות בית המשפט. בפסק הדין הקשה נקבע כי נושא הבטיחות היה פרוץ לחלוטין: לא היו בנמצא דוחות בטיחות כתובים; לא הייתה הדרכה; תפקיד הממונה על הבטיחות לא אויש; לא הייתה ועדת בטיחות ואפילו לא שילוט מזהיר הולם. האחריות לתאונה, קובע בית-המשפט, רובצת במלואה לפתחן של הנתבעות (המפעל וחברת הביטוח), "אשר גרמו לה, גם אם לא הייתה זו אצבען ש'לחצה על ההדק'". המנוח פעל בתרבות ארגונית קלוקלת, ממשיך וקובע בית המשפט, "הוא לא יכול היה להעריך את עוצמת הסיכון מתוך ניסיונו המקצועי". הנתבעות בתיק, הוא מוסיף, "ניהלו את העבודה במפעל ברשלנות ותוך הפרת חובות חקוקות".

בפסיקת שיעור הנזק מסכים בית המשפט כי מדובר במשפחה קיבוצית שאינה נהנית משכר אלא מתקציב אישי ומשירותי הקיבוץ. הוא יודע שאפילו את קצבת השאירים חייבת המשפחה להעביר לקיבוץ. אבל הוא דוחה את טענת הנתבעים כי "לא נגרם למשפחה כל הפסד ממנו עקב מות אב המשפחה". לפיכך, הוא קובע, יקבלו התובעים עשרת אלפים ש"ח בגין "הוצאות קבורה ומצבה", וזאת בנוסף למה שהוציא הקיבוץ בהקשר זה.

המשפחה זכאית גם לפיצוי "בגין הכאב והסבל" שלה ושל אב המשפחה (200 אלף ש"ח), על "אובדן שירותי בעל ואב" שנגרמו לה בגין התאונה (100 אלף ש"ח) ועל קיצור תוחלת החיים של אב המשפחה (גבר ישראלי חי בממוצע 78 שנה) - כ-400 אלף ש"ח. על חילוקי הדעות המתגלעים לעניין השכר שראוי לקבל אדם במקצועו של ציון ז"ל, ועל השאלה האם היה ממשיך בכלל לעבוד במפעל הקיבוץ, מגשר בית המשפט בהחלטתו להעמיד את שכרו לצורך חישוב הפיצוי על עשרת אלפים ש"ח בחודש. משמע, אובדן ההשתכרות "בשנים האבודות" מגיע בהערכה, על-פי החישוב האקטוארי, לכ-2.3 מיליון ש"ח (עבור 34 שנות עבודה). לכך יש להוסיף הוצאות משפט ושכר טרחה בשיעור של 20% מסכום הפיצויים שנפסק, ומאלה לנכות, על-פי בית המשפט, כ-527 אלף ש"ח תקבולי הביטוח הלאומי. בסך הכול נפסקו בשבוע שעבר לאלמנת בן ישי וילדיה פיצויים בסדר גודל של כשלושה מיליון ש"ח.

עו"ד גלבע, פרקליט המשפחה, סבור כי ייחודו של פסק דין זה הוא בשני היבטים עיקריים: ראשית, מנקודת ראותו של חבר קיבוץ יש כאן מהפכה, לדבריו: "חבר יכול לתבוע את קיבוצו, או עסק בבעלות קיבוצו, מתוך הנחה שנזקיו מפוצים על-ידי הקיבוץ כל עוד הוא חבר, אבל מובטחים גם אם בחר שלא להיות חבר בקיבוץ. כשהוא בפנים, יעביר את החלקים הרלוונטיים של הפיצוי (בעיקר אובדן השתכרות) לקופת הקיבוץ. אם יחליט לעזוב - גם אז יהיה עתידו בטוח, יחסית. בית המשפט", מבהיר עו"ד גלבע, "בודק את הנזק שנגרם למשפחה כאילו היה מחוץ לקיבוץ".

ההיבט השני, לדבריו, הוא של הקיבוץ עצמו: "על הקיבוץ להבין שכאשר מתרחשת תאונה כה קשה בעסק שבעלותו, כולל בעסק הנמצא בבעלות משותפת עם אחרים, עליו לעודד את חבריו, או אף לתבוע בעצמו את המפעל או האורגן המבוטחים - זאת על-מנת שחברת הביטוח תשא בחלק מהנזקים. עד היום, למיטב ידיעתי, התחום הזה לא היה מוסדר או ברור דיו".

ומה אומרים בקיבוץ - "עדיין לא ראיתי את פסק הדין, ולכן לא אוכל להתייחס לתכניו", מגיבה בקצרה מזכירת רעים, יפעת אסטליין.

לרכישת מנוי ל"הקיבוץ" התקשרו 03-9309111

סרטוני קיבוצים

אתר סיפורי קיבוצים

**הרשמו לקבלת עידכונים של אתר הקיבוצים
ישירות באימייל**

מסמכים חדשים בעיתונות תנועתית וכללית

